

[Statsministeren]

til alt, at uden USA intet NATO. Og uden en NATO-struktur ikke en styrke til at følge de svære beslutninger, som FN skal træffe, op i praksis. Politik er beslutninger, men politik er også at lade beslutninger følge af handling.

Nogle har allerede betegnet denne debat og den beslutning, vi skal tage, som historisk. Lad mig nøjes med at fastslå, at det ville have været en fejl af historisk format, om vi havde undladt at handle i dag. Vi har i planlægningen af det danske bidrag til enheden løbende holdt kontakt med de andre nordiske lande. Jeg ved fra kontakter i går og i dag, at de andre nordiske lande nu er nået så langt i deres respektive interne beslutningsprocedurer, at vi efter Tingets forhåbentlig brede vedtagelse af forslaget i dag allerede senere på dagen eller tidligt i morgen på fællesnordisk basis vil kunne kontakte FN's generalsekretær og tilbyde vort fællesnordiske styrkebidrag.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Udenrigsministeren var inde på nogle betydningsfulde forfatningsmæssige aspekter af det, vi drøfter her.

I den udredning, som for nylig blev udgivet om den kommende internationale styrke, understreges det også meget kraftigt, at man må få gennemdiskuteret og skabt det nødvendige forfatningsmæssige grundlag for yderligere tiltag i denne retning.

Det, der bekymrer os en lille smule, er, at man tilsyneladende har valgt den linie fra regeringens side, at vi sender styrkerne først, og derefter afgør hen ad vejen, hvad det juridiske grundlag er, ligesom vi hen ad vejen sørger for, at uddannelsen kommer i orden.

Derved kommer vi i den situation, at de mennesker, vi sender af sted, føler sig usikre. Der er en betydelig offentlig diskussion også blandt folkeretsekspertes om, hvordan disse forhold hænger sammen. Den tvivl og den diskussion er efter min mening ikke bortvejret med udenrigsministerens tale her eller med udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. 20. For når udenrigsministeren argumenterer for, at der ikke er tale om, at FN's generalsekretær får overladt kompetence til at træffe beslutning om indsættelse af danske styrker med direkte virkning for danske soldater, så må vi spørge, hvad så med dette TAPC-hold, der skal funge-

re som en integreret part af de bombeangreb, hvis eventuelle iværksættelse man har overladt NATO's generalsekretær suveræniteten til at træffe beslutning om?

Jeg synes ikke, man uden videre ensidigt kan fastslå, sådan som ministeren prøver at gøre det, at når man overlader til FN's generalsekretær at træffe beslutning på Danmarks vegne om en anvendelse af danske styrker til dette specifikke formål, er dette ikke suverænitetssafgivelse i grundlovens forstand, at der altså ikke er tale om, at vi har overladt nogen at anvende danske militære magtmidler mod en fremmed stat i henhold til grundlovens § 19, stk. 2.

Det ville være klogt, synes jeg, hvis vi snarest muligt, i forbindelse med diskussionen om den internationale styrke, kunne få disse forhold i orden. Og jeg synes også, det ville være klogt, hvis man for fremtiden lagde den linie, at man ordnede det juridiske, det uddannelsesmæssige og andre spørgsmål, før man traf beslutninger, sådan at vi ikke får det frygtelige besvær med at fortolke os frem efterfølgende. Det er egentlig på mange måder en lidt bekymrende situation, og det er ikke en bekymring, SF har opfundet; det er faktisk en offentlig diskussion blandt en række folkeretsekspertes i øjeblikket.

Formanden:

Jeg ved godt, at det kan være vanskeligt at overholde taletiden, men det må være muligt at vurdere. Dette indlæg var i alt fald væsentligt over 2 minutter.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, der er en ganske interessant forskel i stemmeføringen hos de ordførere, som tilhører flertallet. Den radikale ordfører er beskeden i sin stemmeføring, og det gælder i øvrigt også udenrigsministeren, som jo da også har et vist tilhørsforhold til Det Radikale Venstre, ligesom det gælder Socialdemokratiets ordfører, mens derimod ordførerne fra det, man i almindelighed kalder de borgerlige partier, med undtagelse af Kristeligt Folkeparti, er helt anderledes stramme i mælet: Nu skal disse serbere sættes på plads. Nu har vi prøvet længe nok med fredelige midler, nu går det altså ikke længere på den måde. Nu tager vi fat i sablen og bomberne og sætter dem på plads.